

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:
Egész évre 50 Lel, félévre 25 Lel, negyedévre 13 Lel.
Egyes szám ára 1 Lel.

Felelős szerkesztő:
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

A harmadik tél

rémíti közeledésével, ruhátlanságával, fátlanságával, inségével azokat az egykori magyar tisztviselőket, akik annak idején a nagy átalakulás alkalmával hivataluk elhagyására kényszerültek, s őket abba — bár erre való készségüket kijelentették — mostanig vissza nem fogadták. Ennyi ideje már, hogy a nagy részben: sok gyermekes családapák élnek a semmiből, maguk sem tudják, miből, nekik nem való, eddig sohasem tarult napszamos munkák végzéséből, mindenféle holmijuk eladogatásából, adósságcsinálásból.

Már el is felejtettük azt az időt, mikor alkalmaztatásuknak, felelős kormány-férfiak által tett, ígérete folytán először eskü- és szolgálattételre jelentkeztak. Nehányukat időközben, itt is, másból is, valósággal is alkalmazták, a többit, aki azóta ki nem dőlt, végképpen el nem távozott, csak meg-megújuló ígéretekkel vigasztalják. Államtitkárok, miniszterek tettek, váltakozva, ilyen ígéreteket, melyek a lapokban időnként megjelentek, s azután, mint a vízbe dobott kő után a hullámok gyűrűzése, megint elsimult minden.

A múlt napokban maga a miniszterelnök adott ki egy újabb rendeletet, melyben sürgős javaslatokat kíván az illetékes hatóságoktól, a még el nem helyezett közalkalmazottak elhelyezésére, kielégítésére nézve. Szeretnék, ha hihetnék, hogy ez újabb biztató jelenséget végre valószínűsítő cselekedet is követni fogja. Hiszen ez a kívánságunk — ha pusztán csak magát az államérdeket, a közszemélyt vesszük is számításba

— csöppet sem képtelenség. Magának az államnak, a köznek is fontos érdeke, hogy munkás kezdek, szellemi tevékenységre képes agyvelők ennyi idő múltán még tovább is tétlenül ne vesztegeljenek, s a társadalomba kellőképpen beilleszkedni nem tudó, keresettelen, bizonytalan existenciák számát ne szaporítsák. Más részről azt, hogy a már alkalmazva levő, volt magyar tisztviselők gyakoriottságukkal, magas képzettségükkel, megbízhatóságukkal mindenütt jól beváltak, s az állam részére nagyon hasznos munkát végeznek, a tapasztalatok, s illetékes nyilatkozatok is kétségtelenül bizonyítják. —a—ó.

Közgazdasági középiskolát

cimen a napokban egy füzet hagyta el a sajtót, Kapussy Imre tollából. Mélyreható érvelésekkel bizonyítja iskolarendszerünk hiányát és mint korszükségletet mutatja be a közgazdasági középiskolát. Én tovább megyek s azt mondom, hogy nem korszükséglet — hanem nemzeti életünk legelemibb követelménye a közgazdasági középiskola, mert hiszen életberendezésünk alapja mindenkor a közgazdaság volt s ma is csak a közgazdaság az alap, amire építenünk lehet. Kultúra, vallás csakis úgy tud élni, fejlődni, ha a közgazdaság erős. Szegény népek nincs hazája — tudatlan népek nincs jövője.

A nyugateurópai közgazdasági viszonylatokban Erdély, mint a gyerekcipőben járó emberke néz ki. Így nézett ki ezelőtt századokai is. Kincsről beszél az erdélyi fiának; gazdagságról mesél

a gazdasági író a világnak s az európai kontinens Erdélyre, mint aranybörjura tekint, szóval, köztudattá vált a mi rettenetes gazdagságunk. És mennyire sajtáságos, hogy ennek dacára mi állapíthatjuk meg, akik itt élünk, hogy szegényebb népe nincs a világnak, mint éppen az erdélyi, lett legyen az bármely nemzetiséghez tartozó. Mit ér tehát a gazdag országrész, ha a természeti kincseket, föld mélyéből kishajtozó gazdagságot nem tudja a rajta élő nép kiaknázni s ott a kincsek mellett tehetetlenül, összedugott kezekkel nézi a napok száguldását.

Különös is, hogy nemzedékek mulnak, nemzedékek jönnek s a híres erdélyi gazdagság még csak Verne regényébe való utópia. Olvasott arról az elmúlt nemzedék, ábrándozik róla a jelen nemzedék is. A föld mélye még csukva, a vizeink erői rohannak, ásványvizeink szétfolytak, kereskedelmi utaink hiányai pótolva nincsenek; a nép a modern gazdálkodástól távol áll és az egészséges gazdálkodási nézetek kialakulatlanok és a kialakulatlanosság nem is csoda, ha a mostoha talaj és ég-alji viszonyokat tudjuk, mely a kötöttséget mindenkor s ma is okozza.

Az okozatnak oka van. Hogy ama nagy vagyontömbök felett az erdélyi nép nem élhet, annak oka az, hogy nincs reá nevelve. A mi iskolatípusaink a közgazdasági szellemtől nagyon távol állanak. Elkezdve az elemi népoktatástól — fel az egyetemi tagozatig egyetlen olyan iskolánk nincs, mely kizárólag a közgazdasági élet szolgálatában állana. A mi iskoláink mindent nyújtanak, csak éppen közgazdasági érzéket, közgazdasági szellemet nem. Holott, mikor a gyermek elhagyja az iskola falait, egyenesen a közgazdasági élet

Daróczi János.
1841—1921.

Az erdélyi róm. kath. Státus székelyudvarhelyi főgimnáziuma régi tanári nemzedékének egy, sok viszontagságot látott és nehéz megpróbáltatásokon átment tagja költözött el az élők sorából, 1921. október 15-én d. e. fél 12 órakor, Daróczi János nyug. főgimn. tanár szeméjében.

A megboldogult Székelyudvarhely város egyik tekintélyes, ősi családjából származott. Olyan családból, melynek tagjai a tanügyi és tisztviselői pályán jelentős állásokat töltöttek be. A család vallásos buzgóságának fényes tanúságtétele, hogy az egyháznak is adott két kiváló férfit: Daróczi Istvánt és Daróczi Józsefet. Mindkettő pap-tanár volt, jeles erényekkel és kiváló tehetséggel, amik aztán képesítették a nagy gonddal járó, de pedagógiai érzéket is feltételező állásra: a finevelő intézet igazgatóságára. Az előbbi 1808—1817 ig, az utóbbi pedig 1843—1848 ig állott a finevelő élén. Daróczi István az intézet szakszerű vezetésén kívül „Anonymus” néven tett alapítványával is megörökítette emlékét. A család többi tagjai a tisztviselői pályának, főképpen pedig szülővárosuk haladásának, boldogulásának szentelték munkás életüket. Az 1754-ben született József Székelyudvarhely város főbírája volt. Ennek fiai: János, városi jegyző, Antal városi tanácsos és Mátyás hivatalnok az erdélyi főkormányzóknál. Daróczi János, városi jegyzőnek és nejeinek, Tállyán Máriának volt a fia a most elhunyt Daróczi János, aki 1841-ben született. Középkorai tanulmányait Székelyudvarhelyt és részben Marosvásárhelyt végezte. Érettségi vizsgálatot 1860-ban tett az itteni

főgimnáziumban tizenkét társával együtt. Tanára volt, a még most is élő, jeles pedagógus: Gyertyánffy István.

A Gondviselés hosszú élettel áldotta meg Daróczi Jánost — életének 82. évében halt meg, — amely idő alatt jó és balsorsban egyaránt volt része. Gyermekkorra a 48-as nagy időkre esett, ifju éveit az önkényuralom alatt élte át, a férfikor küszöbét a kiegyezés idején lépte át, öregkora kezdetén a milleniumi ünnepségek dobogtatták meg korbelt, végső évei pedig a mindent megváltó és mindent átalakító világkatasztrófa idejére esnek. Az érettségi vizsgálat letétele után Gyergyóban vállalt tanítói állást, ahol lelkiismeretes munkálkodásával néhány évi működés után magára vonja Erdély akkori nagynevű püspökének, a gyergyói születésű Fogarasy Mihálynak figyelmét, aki 1869-ben a székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnázium tanárának nevezi ki. Ettől az időtől kezdve itt szolgált a tanítás és nevelés ügyét, számos nemzedéket bocsátva ki az élet küzdő porondjára.

A régi szabású tanári gárdának azon tagjai közé tartozott, akik ismereteiket nem az egyetemen szerezték, hanem önzorgalommal, saját kutatásaik alapján jutottak azokhoz. És jellemző, hogy ezek az autodidakta tanárok, amivel kedvel foglalkoztak, amit megtanultak, azt tudták is ám. Diákkorunkban nem tudtuk eléggé esodálni a jegyzőből tanárrá lett Király Lajos bámulatos emlékező tehetségét, aki képes lett volna a Zalán futása zengésetes hexameterreit elejétől végig eldeklamálni. Daróczi Jánosnak, bár sokoldalú ember volt — hiszen a középiskola összes tárgyait tanította a vallástan kivételével — mégis igazi tere a történelem mezeje volt. Ennek is a leguehebb részét: a segédforrásokat, a kutfőket tanulmányozta, amelyeknek olvasásában és fordításában annyira járatos volt, hogy még egy olyan szakembernek, mint amilyen tudós Finály Henrik,

bámulatát és elismerését is kiérdemelte. A kutfők biztos olvasása és nagy levéltári ismeretei képesítették arra, hogy az 1650. év körül alapított székelyudvarhelyi főgimnázium történetét a millenium alkalmából az 1895—96. isk. évi Értesítőnek 5—68. oldalain megírja. Igazi szakmunkát írt megbízható adatokkal, gördülékeny, világos stílussal. Fáradozásáért a főtanhatóság nemesak elismerését nyilvánította, hanem 2594—1895. sz. alatt 100 forint tiszteletdíjat is utalványozott. Az intézet történetének megírásán kívül kutfő-tanulmányokat végzett, okleveleket fordított és ugy-szólván, összehordotta az egész anyagot a Daniel-család történetéhez, úgy hogy annak alapján a munka megírása Vajda Emil és Áldor Imre reális iskolai tanároknak csekély fáradságba került. Okleveleket fordított a Pálmay-féle „Udvarhely-megye nemes családjai” című munka részére is. A numizmatikával is nagy előszeretettel foglalkozott s jórészt ő határozta meg az intézet régi pénzeit és érmét. A történelemmel való szakszerű foglalkozásának és nagy nyelvismeretének tulajdonítható, hogy mikor 1883-ban megalkották a tanárok képesítésére vonatkozó törvényt, minden vizsgálat nélkül továbbra is elismerték rendes tanárnak a németből és történelemből.

Tudományos buvázkodásai mellett, kivette a maga részét a tanári munkából és az intézeti mellékteendőkből is. Amellett, hogy a tárgyaknak majdnem mindenikét tanította, osztályfőnöki tisztséget töltött be és hosszú időn át a módszerez értekezletek jegyzője volt, amire különösen alkalmassá tette gondos, cinos írása. A zenének nagy kedvelője volt s mindjárt tanársága kezdetén mozgalmat indított a Zene-egylet megalapítására abból a célból, hogy a székely ifjak a zenében is oktatást nyerjenek. Amikor a Zene-egylet megalakult, hosszú időn át ő volt az elnöke. Fáradságos munkája olyan vonós és fuvós zenekart hozott össze az intézet zenekedvelő

sodrába kerül, hol a nagy életkérdések előtt úgy áll, mint egy csóva. Mi sem természetesebb, hogy minden ember félszeg és nem bír talpra állani, tehát szenvedő alanya az életnek.

Az erdélyi közgazdasági viszonyok ugyancsak megkivánják az iskolai tantervek revizióját, de kétségbeesetten kiáltanak a közgazdasági iskoláért is. Nagyon helyesen cselekedett Kapussy, mikor rámutatott a kérdésre és sürgeti az erdélyi közgazdasági középiskolát. Kivánjuk, hogy szava ne legyen a pusztába kiáltó szó és értse meg az erdélyi nép, hogy a közgazdasági iskolák nélkül nincs jövő és nélkülük Erdély a jövő században is olyan koldus marad, mint volt a múltban s az a jelenben. Kivánatosnak csak azt tartom, hogy Kapussy, aki oly szépen kidomborította az iskola szükségességét — ha a füzetben nem adhatta a kivitel részleteit — dolgozza fel azt mielőbb és bocsássa közre, hogy lássa az erdélyi nép, miképp egy közgazdasági középiskolát megvalósítani nem olyan nehéz, mint azt sokan gondolják. — i — e.

Az alsósófalvi tüzvészről

legutóbbi számunk egyik hírében már megemlékezünk. Ez ügyben a vármegye tevékeny alispánhelyettes főjegyzője — 4838—1921 szám alatt — az alábbi felhívással fordul a társadalomhoz, melynek áldozatkész figyelmébe a felhívást magunk is a legmelegebben ajánljuk, azzal, hogy a hozzájuk beérkező adományokat hétről-hétre nyugtázni fogjuk és rendeltetési helyére juttatjuk:

Felhívás. Folyó hó 14-én Isten keze sujtott le meggyék egy szép, virágzó községre.

Alsósófalva községben eddig ismeretlen okból óriási tüzvész ütött ki, mely 16 gazdát tett a végletekig szerencsétlenné. Mindenük oda vezetett, alig menthették meg pusztá életüket.

Hatósági segéllyel vajmi keveset lehet tenni e szerencsétlen sujtottakért; itt a társadalom nagy áldozatkészsége kell, hogy segítségre siessen.

Ez okból vagyok bátor felhívni a nemes lelkű emberbarátokat, hogy adományaikkal sies-

sijfaiból, hogy az évenként 6—8 egyházi és ugyanannyi világi darabot adott elő a közönség gyönyörködtetésére. Az ifjúságnak a zene iránt való kedvét jutalmak kitűzésével is igyekezett fokozni. Aranyból, vagy több ezüst forintból álló jutalmát rendszerint a szárnykürtösök jutalmazására adta.

Tanári kötelességének pontos végzése mellett, a közügy is lelkes munkásra talált ő benne. Egyházát, városát, fáját törhetetlen odaadással szolgálta, mint egyháztanácsos és iskolaszéki tag, mint iparosiskolai óraadó, birtokossági jegyző és törvényhatósági bizottsági tag. Sokoldalú munkásságának elismerése volt az a jubileumi ünnepe, amelyet a főgimnázium a közönség bevonásával tanári működése 25 éves évfordulója alkalmából 1893-ban rendezett, amikor érdemeit volt tanítványa és tanártársa: Tamás Albert méltatta. Az 1899—1900. iskolai év kezdetén, harminta évi szolgálat után, saját kérésére, nyugalmába vonult. A főtanhatóság „jó és rossz körülmények között egyforma buzgalommal és kitartással teljesített szolgálataiért” (2823—1899. sz.) elismerését és köszönetét nyilvánította.

A nyugalom ideje azonban reá nézve nem jelentett pihenést. Munkához szokott keze újabb munka után vágyott és a pénzügyigazgatóságnál vállalt hivatali állást, amelyet szintén közmegelegedéssel töltött be mindaddig, míg az agykori gyengeség ki nem ütötte munkás kezéből életének legfőbb szerelmét: a tollat. Most pedig a tanári állásból való nyugalmába vonulásának 22. évében, férfias türelemmel viselt betegeskedés után, az egyház szentségeivel megerősítve, csendesben átszenderült a másvilágra. Temetését október 17-én d. u. fél öt órakor Pál István apát-főesperes végezte a helyi papság segédkezésével. Utolsó útjára a közönségen kívül a főgimnázium tanári kara és ifjúsága, a zárdai leányiskola növendékei és a testvér kollégium tanárai kísérték el. Immár ott pihen a kath. temető délnyugati részében, a gimnázium kertjének szomszédságában ősei csontjai mellett. Több mint félszázadon át megszokott neve eltűnik ugyan az intézet évvégi értesítőjéből, de tetteinek, jeles cselekedeteinek emlékezete túléli az idők mulandóságát. Bíró Lajos

senek a tüzvészről meglátogatottak felségélyezésére, hogy az által legalább a fenyegető éhhaláltól menthessük meg őket.

Jegyezzen mindeki erejéhez mérten és adományait vagy alulírtokhoz, vagy a „Székely Közélet” és „Székely Hírek” című újságok szerkesztősejéhez juttassák el.

Odorheiu, 1921 október 18.

Bíró Dénes főjegyző, alispánhelyettes.

A tüzkárosultak javára *Szöllősi Samu* (Helyben) 250 leut juttatott hozzáuk.

Körcölésök.

Az ablakbaliról.

Tám ott hagyám vala abba, ahol a koma megittatta velem a fenyegető vizet, én megégettem a komával a turót, a feleségöm pedig... no szinte elkottyantam, pedig ennek hátul van a heje... Ide s tova eltöt négy hónapja, hogy nem körcölheték, egyfelől azért, met szorgos vót a nyári munka, másfelől azért, met esős idő nem vót, amikor a gazdambór unalmába körcölgethetne. Azóta én is sok mindönön s rajtam is sok mindönféle kosornyázott körösztl. Vót e' kis ámbolygásom is, ami a végén cifra nyavalyával végződött. Ez annyira, amennyire kivergődött belőlem s most, hogy egy kicsit ifjoleszénködöm, jut eszembe, hogy a bikahezatalt még nem fejeztem bé...

... Kivérven a nagy erdőből s látván, hogy a koma kijózanodott az étlenségétől, s egy-egy eleresztött szójából azt is kiszimatolván, hogy a turó-megégetés mián is kiöngesztelődött, a tarisnyám hogyhijájkjáról egy dél táján kimatarasztam a kinyeret s szalonnát, s takaróruvástól meglebegtetem a koma felé:

— Né, koma né! E'mija?
— Mintha az én elemőzsiám vóna?
— Eltalálta.
— Hát a' hogy kerüle ilyen épön ki a kutyából?

— Ugy, hogy nem járt benne.
— Akkor hó' vót?
— Itt né, a tarisnyamba.
— Hogy került oda?
— Abbiza a főrdőnél dugám el, métt — azért, hogy kiédde megétessem a turót.
— A' nem vala baj, de immá' esmönt megéhültem.

— Megérőzte a kinyér szagát.
— Meg hát... meg kéne ögyük...
— Hol fajjuk bé?
— Valami jó forrás mellett... Látok a e' helyt egyet, jó vize lehet, met sok az övony s a nyomdék feléje. A forrás mellett hirtelen bekapók a kinyeret szalonnástól, de biza meg se kottyant, jót huztunk a forrásból s osztán tépölődünk hazafelé. Ha csak ketten lőtünk vóna, könnyen haladtunk vóna, met a komával lehuztuk a csidmát s úgy sétáltunk a puha gyepon, — de a bika sajnata az egyik lábát s a monotelinek nem vót szaporája. Emmián csak takarodóra értünk a falunk széjire. Megszólalt a mű csön-dős szavu, nagy harangunk, megbülentőtük a kalapunkot, lelkünk hálálkodott az Istennek, hogy a sok viszontagság után hazavezérölt.

Az asszon, mihejt meglátott, a tűz körül kezdött forgolódni. Én is odakavarodám a három-lábu székre, hátha hamarabb fortuna valami vacsoraféle...

— Kietők is jól megülének a bika irányában — szólallott az asszon.

— Meg biza, de hagyjuk vacsora utánra a beszédöt, inkább önném valamit.

— Nem számítottam a jövetelire, de délkor maradt egy jó fazék étel, mingyá' föllobbantom, abból ehetik.

— Eggyet se lobbansd, lámpát se gyujcs, jó nekünk most hidegön is, setéthe' is, csak hamar töcs egy tángyérrel...

Tötött... Hideg vót, de jó vót...
— Töcs még egyet — mondám...

Esmönt tötött... Lagymatag vót, de még jobb vót...

— Miféle étel-e', be' fájin!

— Ögye csak, ne törőgyék vélle, mit tuggya, mitől hízik!!

— Töcs hát még eggyel...
— Azt is kitötötte... E' má' meleg vót, de osztán a legjobb vót...

— Ugy lakám — hallod-e — hogy még a gróffal sem cserélnék. Nem mondanád meg, miféle különös, jó étel vala?

— Abbiza — ha immán mindönképpen tudni akarja — „ablakbali” vót, érti-e?

— Hú! aszt a réstorombítás angyalát az édső anyádnak, hogy merél neköm olyan ételt adni, amit — jól tudod — hogy nem szeretök!

— Hát akkor métt ötte meg?

— Azétt, met nem láttam, mit öszöm.

— Hát kied a szömivel érzi-e az étel ízét, vaj a szájával?

— A szájamval.

— Annak jó vött-e?

— Jó hát...

— Akkor métt pataliádszik, hiszön kied eddig is szerette, csak nem tudta, hogy szereti.

Eddig is megötte vóna, ha így megehült vóna. Ugy-e, hogy csak „a teli has vóllogat”?

— Az igaz, de az is szönt igaz, hogy ha te megéted velem az „ablakbalit”, biz' én is te komával a turót; emondhatod komámasszonnak. — Ösztán el ne felejed, az ablakbaliból végy magot...

Tuggya-e Szörkesztő úr, mi az az ablakbali? — Nálunk nemcsak az ablakban könyökölő, mihaszna fejrőnépet híjják annak, hanem a padaricsomot is.

A sok vánszorgás, fáraccság s öbözés után ablakbalival jól lakva is tisztölöm a Szörkesztő urat, amig élök, én:

Kurta Góbb.

HIREK.

Október 22.

Eljegyzés. Csalóközi etrekarcjai *Lukács* Titát eljegyezte szombatfalvi dr. *Gálffy Imre*. (Budapest, 1921. október 8.)

Igazgatói kinevezés. Majláth Gusztáv erdélyi r. kath. püspök Pál István apát-plebánost a zárdai polgári leányiskola püspöki biztosságá, Réis János főgimnáziumi tanárt pedig ugyanoda igazgatóvá nevezte ki.

A ref. kollegium okt. 31-én d. e. 10 órakor a régi épület imatermében a *reformáció* emlékeztetésére ünnepet szentel. *Gyárfás Pál* dr., kollegiumi főgondnok, főgondnoki beiktatása alkalmából ezen az ünnepeken tartja meg székfoglalását. A nagy jelentőségű kettős kulturális ünnepre felhívjuk az érdeklődő közönség figyelmét.

Repatriálásunk alkalmából kedves ismerőseinknek és jóbarátainknak ezuton moadunk utolsó Isten hozzádot. *Dr. Révffy Zoltánné és családja*.

Hetvenegy év az egyház szolgálataiban. Bójthe Sándor szolokmai református pap, 95 éves korában, lelkészkedésének 71-ik évében, folyó hó 18-án Szolokmán elhalt. A hivatását mindvégig töretlen buzgósággal betöltött, ritka szép kort ért öreg lelkész temetése f. hó 21-én volt nagy részvét mellett. Halálát tekintélyes rokonság gyászolja. Mint fiatal kezdő pap, 2 évig, 1852—53-ban udvarhelyi segédpap volt. Szolokmának 1861. óta volt tevékeny és kedvelt papja.

Az Oltáregylet estélye. A helybeli Oltáregylet folyó hó 27-én, csütörtökön este 8 órakor tartja első estélyét a főgimnázium tornacsarnokában a következők műsorral: 1. Megnyitó. Mondja: Pál István apát, oltáregyleti igazgató. 2. Schubert: Aufenthalt. Énekli: Nagy Irma, zongorán kíséri: Szabó Ilus. 3. Kétkedők. Szavalja: Péter József. 4. Berieaux: Op. IX. Hubay: Helyre Kati. Hegedűn játsza: Dr. Radnay Zoltán. 5. Előadást tart: Bíró Lajos. 6. Zongorán játszik: Szabó Ilus. 7. Költeményeiből felolvás: Zsombory Erzsike. 8. Schubert: Erlkönig. Énekli: Dr. Benedek Géza, zongorán kíséri: Dr. Révay György. Az estélyre külön meghívót nem bocsátanak ki, hanem ezuton hívják meg az érdeklődő közönséget. Belépő díj tetszés szerint.

A buzabeszerező csoport f. hó 16-án d. u. a városházán közgyűlést tartott, amelyben az összes bevételek és kiadások és a vonatkozó számlák felmutatása mellett megállapítást nyert, hogy a tagoktól métermázsánként addig befolyt 45 leukból egy 1900 leut kitevő felesleg mutatkozik. Minthogy így az összes kiadások fedezve vannak, a tagok egy része azt kérte, hogy határozza el a közgyűlés, hogy a többiektől, akik eddig még nem fizették be a 45 leu pótlékot, csak kisebb összegű szedések be. Ezzel szemben azok a tagok, kik a 45 leu pótlást már befizették, erélyesen követelték, hogy a 45 leukat a többi tagoktól is kérjék be s a befolyó összeget

az összes ráfizetők között arányosan osszák azét. A közgyűlés erre elhatározta, hogy azoktól, akik eddig még nem fizették be a pótlást, métermázsánként csak 25 leut szedet be s a befolyó összegből kárpótolni fogja azokat, akik már eddig 45 leut fizettek be, az esetleg még fennmaradt összeget pedig arányosan elosztják az összes ráfizető tagok között. A közgyűlés felhívja tehát az összes érdekelteket, hogy azok, akik 235 leu-ért kapták a buzát s eddig még nem fizették a pótlást, métermázsánként a 25 leut mielőbb fizessék be dr. Nagy és dr. Szabó ügyvéd urak iródjában, mert mindazok, akik 1921 október 25-ig önként be nem fizetik, ügyvédi felszólítást kapnak s per útján fognak kényszerítettetni a hátralevő pótlás befizetésére.

Halálozás. Nagybaconí Nagy Ferencz nyugalmazott vármegyei irodatiszt, anyakönyvvezető-helyettes, f. hó 17-én 68 éves korában elhunyt. E városban az anyakönyvi teendők nagyobb részét ő végezte el, s emiatt alakja közismert volt. Széleskörű rokonság gyászolja. Nagy részvét mellett temették.

Mályás Ferencz 51 éves székelyudvarhelyi lakos f. hó 16-ikán meghalt, 18 óra örök nyugalomra helyezték.

A református egyház templomi hangversenye iránt igen élénk érdeklődés mutatkozik, egyfelől a szép és változatos műsorért; másfelől a jótékony célért. Ugyanis a hangversenyen befolyó önkéntes adományok az elemi fiú- és leányiskola céljaira fognak fordíthatni. És pedig első sorban a télire szükséges tűzifa és a legszükségesebb felszerelési tárgyak fognak beszerezetni. A műsor következő: 1. Orgonasolo. 2. Ének. Előadja az Evang. ker. Ifjúsági Egyesület vegyes kara. 3. Szaval: Rájk József ifj. 4. Ének. Előadja: a Székely Dalegylet férfikara. 5. Hegedűslo: Szabó Ernő által. Orgonán kíséri: Rávay György dr. 6. Énekel: dr. Pál Gyuláné, orgonán kíséri: Vajda Irén. 7. Szaval: Szabó Judit. 8. Orgonasolo: Rávay György dr. 9. Ének. Előadja: a Székely Dalegylet vegyes kara. Az előadás 1921 okt. 30-án d. u. 3 órakor fog megtartatni a ref. templomban. Külön meghívók nem bocsátatnak ki, ezuton tisztelettel meghívja a kedli tanács az érdeklődő közönséget. Belépti díj nem lesz, de önkéntes adományok köszönettel fogadtatnak a jótékony célra.

Elementek a színészek. A teljesség kedvéért a legutolsó néhány előadásról kell még megemlékeznünk. 15-ikén, szombaton, a Sasfők, Rostand világhírű drámája került színpadra, melynek előadása talán színészeink legmerészebb vállalkozása volt. Ki kellett hagyniok egy egész felvonást s kisebb részeket is; az előadás mégis — a rendelkezésre álló eszközökhöz képest — elég illuziót keltő volt. Ebben főszerepe volt Marosi alakításának, aki a cimzerepet játszotta. Komoly, átgondolt alakítást produkált Vákár, Borovszky, Légrády, Benes Tusi, Harmaty Jolán s a többi szereplő is. Vasárnap megfelelő előadásban a „Nick Carter“ e. bűnügyi dráma került színpadra. Hétfőn, bucsuelőadásul, Marosi konferálásával, kabaré estély volt. A közönség a szintén szereplő, régóta nem hallott Kónya Jancsi zenekarát meleg tapsokkal üdvözölte. Csók Vilma, Benes Tusi, Beck Rózi, Péterffy Böske, Szécsy, Gaál, Légrády, Borovszky, Szabó István szavaltatok, kuplék, táncok előadásával sok tapsot arattak. Hatást keltett Székely Árpád táncmester kozák tánca is; meg kellett ismételnie. A társulat e héten már Székelykeresztúron szerepelt, amiért értesülünk, nagy sikerrel, zsúfolt házak előtt.

A tanítói oklevelek nosztrifikálásával kapcsolatos vizsgák a héten folytak le városunkban; a bizottság Szécsy Géza dr. gyermekszentmihályi főgymnásiumi igazgató elnökelete alatt Puia marosvásárhelyi tanfelügyelőből, Roşian János ugyanottani főgymnásiumi tanárból és Nistor vármegyei tanfelügyelőből állott. Vizsgálatra 200-an felül jelentkeztek (10 más vármegyéből), vegyesen, felekezeti és állami elemi tanítók s polgáriak is. Az eredmény általában kedvező, a vizsgázók legnagyobb része átment. A pénteken vizsgázott román kath. tanítók, mintegy 30-an, Szabó Károlynál barátságos vacsorára jöttek össze.

Vizinség Szombatfalván. A hosszantartó száraz időjárás miatt mindenütt megfogyatkozott a víz, de talán sehol sem annyira, mint városunk szombatfalvi részének külső felében. Itt a patak és kutak egyaránt kiszáradtak, úgy hogy a lakosok vagy nagyfáradtsággal messziről hordják a vizet, vagy egész éjjelen át tülekednek a környék egyetlen kicsinyke csorgójának egészségtelen, posványos vizéért. Pedig e sajnálatos állapoton könnyen lehetne segíteni, hisz ott van a Szabó István gazdasága fölött az ugynevezett Kópús kut, melynek bő forrása kitűnő egészséges vízzel láttnak el az egész környék népét. Nem kellene

egyéb, csak ennek a kútnak a vizét beton csővel a szombatfalvi templom előtti térrégre bevezetni. A pár száz méternyi vezeték nem is kerülne nagy költségbe s mint halljuk, az érdekelte lakosság is szívesen áldozna, hogy csak valami egészséges vízhez juthasson. E fontos dologra felhívjuk az illetékes hatóság figyelmét.

Az alezredes halála. A székelyudvarhelyi 105—106. gyalogezred tisztelőben álló alezredese, Nissipeanu Constantin, f. hó 17-ikén váratlanul elhunyt. Az alezredes temetésén nagy katonai pompával adták meg a végtiszteletet. 19-én d. u. 4 órakor a vármegyeház előtti téren ravatalozták fel. A szertartást Popa és Drona gör. kel. lelkészek végezték. A szertartás befejezése után Starcovici Pál százados mondott istenhozzádot a tisztikar nevében. A gyászoló menet, — melyben résztvett Cornea dr. főispán vezetése alatt a vármegye és város tisztviselői kara s az állami hivatalok személyzete is, — a brassói 89-es gyalogezred katonazenekarának gyászindulója mellett kísérték ki a koporsót az állomásig, ahonnan Bukarestbe szállították.

A szüreti ünnepélyen felülfizetők és adományozók névsorát a rendezőség összeállította. A névsort és köszönetnyilvánítást, nagyobb terjedelmű miatt, csak jövő számuakban közölhetjük.

A Jótékony Nőegylet az általa rendezendő második irodalmi estély céljából — mint már többször megirtuk — Dante, az olasz és a világirodalom legnagyobb alakjai egyikének, továbbá Alexandri és Eminescu, a román irodalom kitűnőségeinek ismertetését tette ki. Az estély iránt, mely f. hó 23-án, vasárnap délután 5 órakor fog kezdődni, a Bukarest-szálló színháztermében, előre élénk érdeklődés nyilvánul meg. Műsora a következő: 1. Zenei nyitány. Játssza: Kónya Jancsi, zenekarával. 2. Arany: Dante. Petres K.: Számkivetve. Szavalja: Szabó Judit. 3. Előadás Dante-rol. Tartja: P. Németh Gallért. 4. Vetített képek Dante szülőföldjéről. 5. Dante: Pokol III. éneke. Előadja: Péter József. 7. Olasz dal. Énekl: Tomcsa Klementin. Zongorán kíséri: Tompa Lászlóné. 7. Alexandri—Halmágyi: Nővéreim, A csillagok. Szavalja: Papp Lenke. 8. Előadás Alexandri-rol és Eminescuro-rol. Tartja: Halmágyi Samu. 9. Eminescu: Venus Szavalja: Magyar Erzsike. A terem fűtve lesz. Belépti díj 5, tanulóknak 2 leu.

Mezőgazdasági kalauz. A gazdálkodásnak régóta nélkülözi a mezőgazdasági szakkönyveket és főként egy olyan kalauzt, amelyből úgy az egyes termelési, mint tenyésztési ágak, tejjgazdaság, takarmányozás, állami és technikai, szőlészeti, borszagásági, méhészeti, földreform stb. ügyekben tájékozódást tud szerezni. E hiányt fogja pótolni az „Erdélyi Gazdák Zsebnaptára“, amely most van sajtó alatt és amely tartalmazni fogja emellett az összes gazdálkodási intézmények jegyzékét, a földmivelési miniszterium ügy- és személyzeti beosztását, a vásárok jegyzékét stb. A naptár megrendelhető Török Bálintnál az Erdélyi Gazdasági Egylet titkárságánál Kolozsvárt, Attila-u. 10. sz., de, előreláthatólag, a Földműves Szövetségnél is kapható lesz. A darabonként 20 leu. A naptár mintegy 200 oldalra terjedő és minden gazda számára nélkülözhetetlen vaskos zsebkönyvecské lesz.

A ragadós száj- és körömfájás Székelyudvarhelyen járványosan fellépett. Ezért az összes hasított körmü állatok piacra hajtását betiltották. A keddi heti állatvásár nem fog megtartatni. Biztos értesülésük szerint, a járvány Farkaslaka községben szintén fellépett, miért november 9-én az ottani állatvásárt sem lehet megtartatni.

A csomagforgalom Csehszlovákia és Románia között f. hó 15-től megnyílt. A csomagok felvehető értéknnyilvánítással és értéknyilvánítás nélkül, de utánvét nélkül. Értéke 500 arany francnál magasabb nem lehet, sulya legfennebb 10 kg. Minden csomag külön ellátandó egy „Bulletin de expeditie“ című nyomtatványal, ezenkívül 2 drb nyilatkozat is szükséges. A díj két részből áll és pedig bel- és külföldi díjből. Belföldi díj kg.-ként 2 leu, külföldi díj 5 kg.-ig 50 centime, vagyis 5 leu, 5 kg.-on felül 10 k.-ig 5 leuval több. A terjedelmes csomagoknak a díja 50% al több. Minden 300 fr. érték vagy töredéke után 5 leu.

Egyházközségi közgyűlés. A mult vasárnap délelőtt a székelyudvarhelyi román kath. egyházközség népes közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya volt az egyházközség iskolájának dologi és személyi kiadásairól való gondoskodás. A közgyűlést Pál István apát-főesperes nyitotta meg, a megjelentek üdvözlésével és a szönyegre kerülő tárgy fontosságának jelzésével. Majd Tamás Albert egyházközségi pénztáros ismertette az iskolák anyagi helyzetét és reá mutatott arra, hogy a felmerülő dologi és személyi kiadásokról addig is, amíg a kilátásba helyezett állami segítség megérkezik, az egyházközségnek kell gondoskodnia. Benedek Géza, Kovács Lázár, Jánosy Péter, Frólich Ottó és mások lelkes hozzászólása után az egyházközségi közgyűlés kimondotta az

önadózást, kinek-kinek anyagi helyzetéhez mérten. A tárgyalás anyagának összefoglalása után a közgyűlés Pál István elnök záró szavaival ért véget.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Adorján Samu táblabíró, a székelyudvarhelyi törvényszéktől, a módosi járásbíróshoz áthelyezte, helyébe Sosei Sándor törvényszéki bírót helyezték ide, Berestiből.

Elveszett egy bivaly, 13 éves, mintegy 2 hónappal ezelőtt a székelyszentkirályi csordából. Ha valaki tud róla, jelentse a székelyszentkirályi előljárásnak.

Változás a Méhészeti Közlöny szerkesztőségében. A Méhészeti Közlöny szerkesztője: Gál Imre távozása folytán a szerkesztésről lemondott s a lapnak további szerkesztését Dálnoki Pál Lajos bögözi ref. lelkész vette át. A lap továbbra is városunkban fog megjelenni.

Vasuti összeköttetés. F. hó 21-én a Segesvárról Székelyudvarhely felé igyekvő vonatnak, ahogy Héjjasfalvát elhagyta, — a kitérő közelében — összeköszött a brassói gyorsal. Értesülésünk szerint, Héjjasfalván a forgalmi hivatalnok Szederjearól azt a telefon-jelentést kapta, hogy a gyors onnan még nem indult el. A kis székely vonat a hajnali sötétben, nagy lelki nyugalommal indult meg, rendeltetési helye felé. A kitérő környékén azonban a mozdonyvezető észrevette a szembe robogó vonatot. Villámgyorsan fékezett, de látva a veszélyt, a fűtővel együtt kigurított a mozdonyból. Pár pillanat múlva az összeköttetés oly erővel történt meg, hogy a mozdony feltolódott a szenes kocsiira és mind a kettő összetört. Az utasokat a fejükre zuhanó podgyások által okozott apróbb sérüléseken kívül, komolyabb szerencsétlenség nem érte.

Hargita T. E. a mult vasárnap Székelykeresztúron tartott barátságos mérközést a K. A. C. al, 4:1 eredménnyel a Hargita javára. A goalokat Looz Riki és Gollner Totyó lötték.

Öngyilkos állomásfőnök. Fülöp Mózes székelykeresztúri állomásfőnök f. hó 15-én felakasztotta magát. A hivatalában megsejtett vizsgálat a hivatalos ügyeit rendben találta, sőt a kasszában 8 leu fölösleg mutatkozott. Végzetes tettét, a javakorabeli férfi valószínűleg, pillanatnyi elmezavarásban követte el. Felesége és négy gyermeke gyászolja.

A telekfalvi betöréses lopás ügye, mollyal f. évi május 8-án és 16-ikán megjelent számainkban foglalkoztunk, annak idején meglehetősen feltűnést keltett. A tettesek, már majdnem 2 évvel ezelőtt, a távollévő kiskorú Andrási Mária, Juli és Vilma tresen hagyott telkére behatolva, a bedeszkázott ablakok felfeszítése után, a lakásból mindenféle értékes holmitak emeltak el. Ezt a kirándulást mintegy 17-szer ismételték meg, mig rajtavesztettek. A helybeli törvényszék büntető tanácsa május 8-án Kovács Toró Lajosnál Bálint Vilmat, mint tettest, 6 hónapi börtönrre ítélte; férjével szemben — ki hosszabb időn át hadifogságban volt — az eljárást megszüntették. A marosvásárhelyi ítélőtábla, felebezés folytán, a mult héten foglalkozott az ügyvel és Pen. 319—1921 sz. ítéletével az alsófoku ítéletet helyben hagyta. Ez ítélet ellen úgy az elítelt, mint — sulyosbításért — az ügyész felebbezett. A károsultak különben a helybeli törvényszéknél a 37600 leunyi kár miatt külön pert is indítottak és pedig egy, annak idején általa is aláirt kötelezvény alapján, a férj ellen is.

Egy mulábat talált a kolozsvári rendőség, augusztus 6-rol 7-re virradó éjszaka. Igazolt tulajdonosa a kolozsvári sigurantián átveheti.

Közzükségleti cikkek szállítása. A városi tanács által kifüggesztett hirdetméay szerint, a belközélelmzési 34537 száma, augusztus 16-án kelt rendelet értelmében az élelmi cikkek, fűtőanyag és nyerstermények csupán az illető C. F. R. üzletvezetőségének területéről szerezhetők be és csupán csak kivételes esetekben (midőn valamely élelmi cik stb. ott nem található) lehet eltérni az említett rendeletről.

A „Parajdi Dalkör“ f. hó 16-án este az ottani román kath. és ref. templomok harangalapja javára, anyagilag és erkölcsileg fényesen sikerült hangversenyt rendezett. Az ünnepséget az iskola vegyeskara népdalegyveleggel nyitotta meg. Utána a marosvásárhelyi zeneiskola híres művészei Zsizsman Rezső és Zsizsmané: Szentpéteri Ilona zongorán, Haják Károly hegedűn és Martfy Pál gimn. tanár cellon adtak elő Mendelssohntól, Hubaytól és Chopintól classicus darabokat, magyar nótákkal fűszerezve, oly kiválóan, hogy a közönség nem zeneértő részét is teljesen magukkal ragadták. Az előadást Rávffy Géza, a férfi négyeskar által igen szépen előadott „Grand Cafféban“ c. műdala fejezte be.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdanap Homoródszentmártonban.

Rövid egymásutánban a harmadik gazdanapot tartottuk meg folyó hó 16-ikán Homoródszentmártonban, a közeli falvak gazdáinak igen élénk részvételével. Borongós, felhős idő köszöntött reánk, zimankós, szeles hideggel s így a gazdanap programjának egy része az Isten házában, más része az iskola épületében folyt le.

Gazdanapunk, mint rendszeren, istentisztelettel kezdődött. Az istentiszteletet a zaulófalásig tett templomban Ürmösi József homoródszentpáli lelkes tartotta, a töle megszokott hévvel és igaz vallásossággal. Majd Zoltán Sándor helybeli lelkes fejtette ki hatásosan, hogy az egyetértés, az egymást megbecsülés, a közös munka csak jót, csak nemeset eredményezhet. Azután az anyák kitüntetései következtek. Ez alkalommal díszoklevelet kaptak: Homoródszentmárton községből: Fodor Sándorné Dombi Krisztina, Kovács Józsefné Szabó Juliánna és Szabó Sándorné Szócs Zsuzsa; Abásfalva községből: Gergely Ferencné György Anna; Oklándról: Szolga Györgyné Egyed Juliánna és özv. Szolga Jánosné Egyed Juliska; Gyepes községből: id. Benedek Dénesné Kádár Rebeka, id. Benedek Domokosné Zombori Róza és özv. Benedek Ferencné Demeter Róza; Recsenyéről: ifj. Ráduly Jánosné Bomhár Rebeka, Béres Miklóné Máthé Mária és Orbán Sándorné Jakab Mária. — Következésként két iskolás gyermek adott elő egy költeményt, falusi gyermekekkel feltűnő bátorsággal. Varró Elek titkár és Páfr Ákos tanító gazdasági előadásai után Ürmösi József szövetségi alelnök emlékezett meg arról, hogy minő üdvös és felemelő, ha együttes erővel és nem lankadó lelkesedéssel, hittel alapozzuk meg jövő gazdasági életünket.

A műsort követő közeledben egymást követték a pohárköszöntők s a fehér asztal mellett oly jól megférte egymással a „nadrág“ és „harisnya“. Egyek vagyunk fajban, egyek kell, hogy legyünk érzésben és gondolkodásban, szeretetben és egymás megbecsülésében. A közeled még mindig tartott, amikor a másik teremben felharsant a taps. Falusi műkedvelők adtak elő két egyfelvonásos szindarabot, kellő jártassággal és ügyességgel. Majd következett a tánc. Leányaink kezdnek felhagyni a székely viselettel. A tarka-barka „bluz“ nem teszi esinossá a székely leányt, mennyivel szebb a valódi székely viselet, az ő egyszerűségében. Még a lélek is egyszerűbb és tisztább az ilyen ruhában. Vissza tehát öseink viseletéhez, vissza az egyszerűséghez; csak az értelem, a lélek tisztasága haladjon előre feltarthatatlanul.

A folyó évre talán be is fejeztük gazdanapjainkat. Hull már a fákról a levél, itt a hideg ősz, ma-holnap itt a tél az ő sordonságával. Szabadba már nem lehet gyülekezni s nagy tömeget befogadó helyiségeink nincsenek. A telet más irányban használjuk fel, hogy tavaszra készek legyünk, újabb munkára, nagyobb tevékenységre.

Varró Elek.

A keddi piacon a buza ára 47—52, régi törökbuza 40—42, új törökbuza 35—36, árpa 36—38, zab 16—18, burgonya 9—10 leuban kelt el, vékánként. Kukoricaszártépot a földműves szövetség, annak tulmagas ára (körülbelül 25.000 leu) miatt nem szerezhethet be. Műtrágya ára iránt tudakozódunk, az eredményt közölni fogjuk. Almakereskedők árasztották el a megyét. A termelőknek figyelmébe ajánljuk, hogy országsszerte kevés a gyümölcs.

Kiadó: a Könyvnyomda R.-t. Odorheiu (Székelyudvarhely)
Cenz.: C. T. Sirca.

Bükk és tölgytűzfát vásárol vagon-
tételekben és árajánlatot kér:
Horváth Endre,
kereskedelmi ügynöksége. Odorheiu —
(Székelyudvarhely) Prințea Mircea 27.

Eladó utazó-bunda

farkasbőrrel bélelve. Cim meg-
tudható a kiadóhivatalban.

Sz. 602—1921.

Hirdetmény.

Közírré teszem, hogy Petek község korlátlan kimerésű korcsmahelyisége **1921 nov. 13-án** d. e. 9 órakor, a körjegyzői irodán 3 (három) egymást követő évre, vagyis 1922 január 1-től 1924 december 31-ig, haszonbérbe nyilvános árverésen kiadatik.

Kikiáltási ár évi 1000 lei, bánatpénz 10%. Árverési feltételek a körjegyzői irodán megtekinthetők.

Petek, 1921 október 16-án.

Józsa Pál, körjegyző.

Szentimre-u. 89. sz. ház eladó.

Értekezhetni Dr. Jodál Gábor ügyvédnél.

Sz. 601—1921.

Hirdetmény.

Közírré teszem, hogy Kányád község korlátlan kimerésű korcsmahelyisége **1921 nov. 6-án** d. e. 9 órakor a község házában 3 (három) egymást követő évre, vagyis 1922 január 1-től 1924 december 31-ig, haszonbérbe adatik nyilvános árverésen.

Kikiáltási ár évi 600 lei, bánatpénz 10%. Árverési feltételek a peteki körjegyzői irodán megtekinthetők.

Petek, 1921 október 16-án.

Józsa Pál, körjegyző.

Elveszett 2 drb másfél éves ménlőcsikó; egyik sötétszürke, hemlekán hóka, hátsó ballába szárcsa, a másik feketeszürke, két hátulsó lába szárcsa, homlokán és orrán csillag. Megtaláló, illő jutalom ellenében, vigye **Bálint Kálmán** tulajdonoshoz Bogárfalvára.

Eladó ház. Székelyudvarhely Str. Principessa Mária (Szentimre-u.) 12. szám alatti belsőség eladó. Tulajdonos **SÁNDOR ALBERT**, Szentegyházfalva.

Egy megbízható ügyes fiút **tanulónak** felvesz **SCHUBERT JÁNOS** pékmester **Bul. Reg. Ferdinánd (Kossuth-u.) 23.**

250—1921. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági kiküldött az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy az odorheiu kir. járásbíróságnak 1920 évi 2472/2. számú végzése következtében dr. Jodál Gábor ügyvéd által képviselt özv. Riemer K. Gusztávné javára Antal Dénesné Csiki Borbála ellen 1000 lei s jár. erejéig 1920. évi november hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 753 leire becsült következő ingóságok, u. m.: ágyneműek, butorok, asztalneműek, gyertyatartó stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a odorheiu kir. jbiróságnak 1920 ik évi G. 3701. számú végzése folytán 1000 lei tőkekövetelés s jár. erejéig Székelyudvarhelyen Csere utca 10c. sz. a. leendő megtartására 1921. évi október hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881: LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Odorheiu, 1921 évi október 13.

Nagy Lajos, kir. jbirósági végrehajtó.

Str. Principessa Elisabeta (Bethlen-u.) 10. szám alatt levő raktáramban az italokat a következő árak mellett árusítom:

1 liter világosi asztali bor	9 L.
1 " hosszuaszoí " "	12 L.
1 " zsidvei bor palackban	16 L.
1 " gogáni, Horváth Ákos termése palackban	18 L.
1 " hosszuaszoí Br. Szentkereszthy termése, palackban	18 L.
Gogáni MUST elsőrendű	12 L.
" " másodrendű	8 L.

Szesz, pálinka, fenyővíz, rum, likőrök gyári detail árban.

Szöllősi Samu.

Eladó 20 szál cserefa (műfa)

a székelybetlenfalvi erdőn. — Értekezni lehet: Osváth Miklós tanítóval.

Barcsay Károly

női- és férfidivat üzletébe

megérkeztek nagymennyiségben, az őszi és téli idényre, legjobb minőségű és olcsó mosó flanellek 20 leutól, barchetok 20 leutól, divatos női- és férfi gyapju-szövetek 90 leutól, chifonok 17-50 leutól, kartonok 15 leutól, batisztok 14 leutól. — Női, férfi- és gyermektrikók, olcsó ruhák; nagy választék férfi kalapokban 40 leutól, nyak- és kendők, harisnyák, keztük stb.

Temetkezési intézetemben

érec, tölgy- és fenyőfa koporsókban dús választék Halott-szállításokat, temetéseket a legdivatosabb kivitelben és elismert jutányos szolid árak mellett eszközölök, régi minőségű szemfedelek ujjalag raktárra érkeztek.

Az Első Székelyudvarhelyi
Börgyár Részv.-Társaság

BŐRÜZLETÉBEN

a Florián-féle házban mindenféle bőrök, talpak s a bőrüzlet keretébe tartozó cikkek ugy nagyban, mint kicsinyben a legelőnyösebb árban kaphatók.

Új kárpitos műhely!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy **kárpitos műhelyemet** Str. Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 43. szám alatt megnyitottam.

Elvállalok: angol bőr, szalon garnitúrákat stb. Ebédülő, heverő, kis diványokat, matrácokat, függönyözést, lakásberendezést, rolettázást, paplan-készítést, minden e szakmába vágó új és javítási munkákat.

Szíves pártfogást kér:

BALÁSI ERNŐ,

kárpitos és díszítő.

Figyelem! A hét folyamán a közismert **Hirsch Rudolf** divatáru-üzletébe olcsó férfi posztók, női szövetek,

parketok, zefirek, vásznak érkeznek. Nyakkendők, férfi kalapok, harisnyák nagyválasztékban, bámulatos olcsó árban